

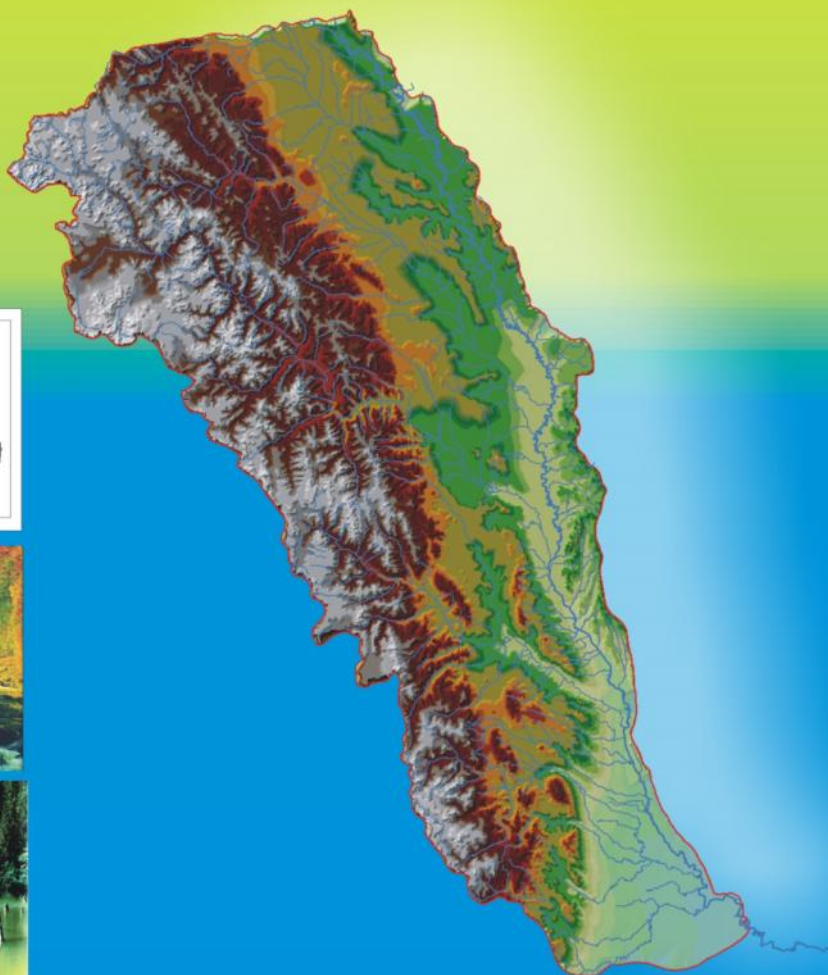
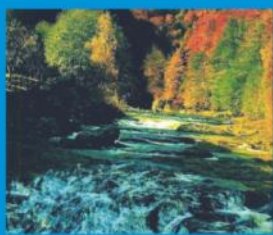
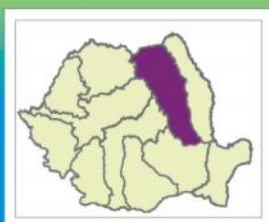

MINISTERUL MEDIULUI ȘI
SCHIMBĂRILOR
CLIMATICE
DEPARTAMENTIUL
PENTRU APE, PĂDURI ȘI
PICICULTURĂ

ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ
"APELE ROMÂNE"
ADMINISTRAȚIA BAZINALĂ DE
APĂ SIRET

Probleme importante de gospodărire a apelor în spațiul hidrografic Siret

Elaborat în conformitate cu art. 14
al Directivei Cadru Apă 2000/60/CE
22 Decembrie 2013

Cuprins

1	Introducere	1
2	Scopul și obiectivul documentului	3
3	Aspecte generale	4
4	Probleme importante de gospodărirea apelor	6
4.1	Ape de suprafa	6
4.1.1	Poluarea organic	6
4.1.2	Poluarea cu nutrienți	8
4.1.3	Poluarea cu substanțe periculoase	10
4.1.4	Alterări hidromorfologice	11
4.2	Ape subterane	14
5	Aspecte de integrare privind managementul resurselor de apă	16

1. Introducere

Adoptarea în 2000 a Directivei Cadru privind apa (DCA) a reprezentat o inițiativă de importanță majoră. Aceasta a introdus o nouă abordare legislativă în domeniul gestionării și protecției resurselor de apă, abordare care are la bază formațiuni hidrologice, geografice și hidrogeologice naturale, respectiv bazinele hidrografice. Noua abordare necesită coordonarea diferitelor politici ale Uniunii Europene și stabilește un calendar precis de acțiuni, care fixează 3 cicluri de planificare ca termen-limită pentru obținerea unei stări bune pentru toate apele, instrumentul de implementare fiind planul de management pe bazine hidrografice.

Directiva Cadru Apă specifică etapele necesare pentru prevenirea deteriorării și îmbunătățirea stării apelor și promovarea utilizării durabile a apei. În contextul realizării Documentului privind problemele importante de gospodărire a apelor, principalele repere în cadrul implementării Directivei Cadru Apă sunt :

- În anul 2007 a fost realizat primul Document privind problemele importante de gospodărire a apelor la nivel național, acesta fiind publicat pentru consultare pe website-ul Administrației Naționale „Apele Române”.

- În perioada 2008 - 2009, în conformitate cu cerințele art. 13 din DCA, au fost elaborate proiectele și versiunile finale ale Planurilor de Management pentru cele 11 bazine / spații hidrografice din România, precum și ale Planului Național de Management.

- Din 22 decembrie 2008 până în 10 noiembrie 2009, proiectele celor 11 Planuri de Management ale bazinelor/spațiilor hidrografice au fost prezentate pe website-urile Administrației Naționale „Apele Române” și ale Administrațiilor Bazinale de Apă în vederea asigurării informării și consultării publicului.

- La 22 martie 2010 s-a realizat raportarea către Comisia Europeană a Planului Național de Management și a Planurilor de management ale bazinelor/spațiilor hidrografice, prin intermediul sistemului electronic WISE.

- Planul Național de Management a fost supus procedurii de evaluare strategică de mediu (SEA) în vederea aprobării prin Hotărâre de Guvern.

- În anul 2011 a fost aprobată și publicată Hotărârea de Guvern nr. 80/2011 pentru aprobarea Planului național de management aferent porțiunii din bazinul hidrografic internațional al fluviului Dunărea care este cuprinsă în teritoriul României.

- La 22 decembrie 2012 s-a transmis Comisiei Europene Raportul interimar privind stadiul implementării programului de măsuri, raport încărcat în Sistemul Informatic European pentru Apă (WISE), care a furnizat o vedere de ansamblu asupra implementării măsurilor stabilite în cadrul Planurilor de management, aprobate prin Hotărârea de Guvern nr. 80 / 2011.

- În conformitate cu cerințele art. 14 al DCA, la nivelul fiecărui bazin/spațiu hidrografic, precum și la nivel național, la 22 decembrie 2012 au fost publicate pe website-urile Administrației Naționale „Apele Române” și Administrațiilor Bazinale de Apă (ABA) calendarul și programul de lucru privind activitățile de participare a publicului în scopul realizării celui de-al 2-lea plan de management.

- La 22 decembrie 2013 este finalizat **Raportul privind caracterizarea bazinelor/spațiilor hidrografice, revizuirea impactului activității umane și analiza economică a utilizării apei**, în conformitate cu cerințele Art. 5 al Directivei Cadru Apă 2000/60/CE.

În cadrul pregătirii celui de-al doilea ciclu de management al bazinului hidrografic, acoperind o perioadă de 6 ani (din 2015 până în 2021), în decembrie 2012 au fost publicate

calendarul și programul de acțiuni la nivel de bazine/spații hidrografice, care includ și activitățile referitoare la problemele importante de gospodărire a apelor în bazinul hidrografic, astfel:

- ✓ publicarea problemelor importante de gospodărire a apelor în bazinul hidrografic (22 decembrie 2013);
- ✓ consultarea publicului privind problemele importante de gospodărire a apelor pe o perioadă de timp de cel puțin 6 luni de la data publicării (până la 22 iunie 2014);
- ✓ revizuirea și publicarea documentului privind problemele importante de gospodărire a apelor.

Astfel **documentul de față își propune evidențierea problemelor importante de gospodărire a apelor în România - problematici cheie care stau la baza stabilirii măsurilor necesare atingerii obiectivelor de mediu, în conformitate cu cerințele Directivei Cadru Apă 2000/60/CE (art. 14(1b))**. Problemele importante de gospodărire a apelor sunt tratate în relație cu presiunile exercitate asupra corpurilor de apă de suprafață și subterane pentru care există riscul neatingerii obiectivelor de mediu, precum și a sectoarelor economice aferente acestor presiuni.

2. Scopul și obiectivele documentului

Documentul privind problemele importante de gospodărire a apelor publicat în anul 2007, precum și primul Plan de management pe bazine hidrografice din 2009, subliniază următoarele aspecte importante privind gospodărirea apelor care afectează în mod direct sau indirect starea apelor de suprafață și apelor subterane:

- Poluarea cu substanțe organice;
- Poluarea cu nutrienți;
- Poluarea cu substanțe periculoase;
- Alterări hidromorfologice;

Aceste probleme importante privind gospodărirea apelor se mențin și în etapa actuală, identificarea acestora având la bază evaluarea presiunilor exercitate asupra corpurilor de apă în conformitate cu cerințele Directivei Cadru Apă.

Problemele importante de gospodărirea apelor, atât la nivel național, cât și la nivelul bazinelor/spațiilor hidrografice, sunt similare cu cele stabilite la nivelul bazinului hidrografic internațional al Dunării în cadrul documentului Significant Water Management Issues 2013, elaborat de către Comisia Internațională pentru Protecția fluviului Dunărea (ICPDR), cu contribuția țărilor dunărene.

Scopul acestui document este de a oferi o imagine de ansamblu actualizată referitoare la aspectele privind gospodărirea apelor din România ce trebuie abordate în cel de-al doilea Plan de Management al bazinelor/spațiilor hidrografice. Mai mult, documentul prezintă aspectele de integrare pe diferite tematici relevante pentru managementul bazinului hidrografic, aspecte care susțin programul de măsuri necesar atingerii obiectivelor de mediu

Prin urmare, documentul privind problemele importante de gospodărire a apelor este axat pe progresul și schimbările intervenite din momentul elaborării primului document din 2007 și al primului Plan de Management în 2009. Această actualizare sprijină administrarea acestui proces și identificarea acțiunilor necesare pentru a aborda principalele presiuni antropice asupra mediului acvatic în cadrul celui de al 2-lea Plan de Management al bazinelor/spațiilor hidrografice.

Mai mult, integrarea cu alte politici sectoriale reprezintă un aspect important în scopul identificării și evidențierii sinergiilor și potențialelor conflicte. Procesul este în derulare pentru a intensifica conlucrarea cu diferite sectoare precum hidroenergia și agricultura, coordonarea dintre managementul cantitativ al resurselor de apă și managementul inundațiilor, în conformitate cu cerințele Directivei 2007/60/EC privind evaluarea și gestionarea riscului la inundații, precum și mediul marin, prin Directiva privind Strategia Marină 2008/56 /EC (MSFD). Acest fapt contribuie la elaborarea și completarea, strategiilor naționale și regionale, precum și la elaborarea noilor Planuri de management ale bazinelor/spațiilor hidrografice

În realizarea documentului privind problemele importante de gospodărire a apelor, o importanță deosebită revine *“Raportului privind revizuirea și actualizarea caracteristicilor bazinului/spațiului hidrografic, analiza impactului activităților umane asupra stării apelor de suprafață și subterane, precum și analiza economică a utilizării apei”*, în conformitate cu cerințele art. 5 al DCA. Rezultatele raportului au fost utilizate la realizarea acestui document având în vedere problematicile relevante. La baza acestor revizurii și actualizări se află Planurile de management ale bazinelor/spațiilor hidrografice elaborate în anul 2009 și Planul de management al districtului hidrografic al Dunării elaborat în anul 2010, precum și alte informații și date care se referă la perioada 2011-2012, însă în anumite situații au fost utilizate și datele disponibile din perioada 2009-2013.

3. Aspecte generale

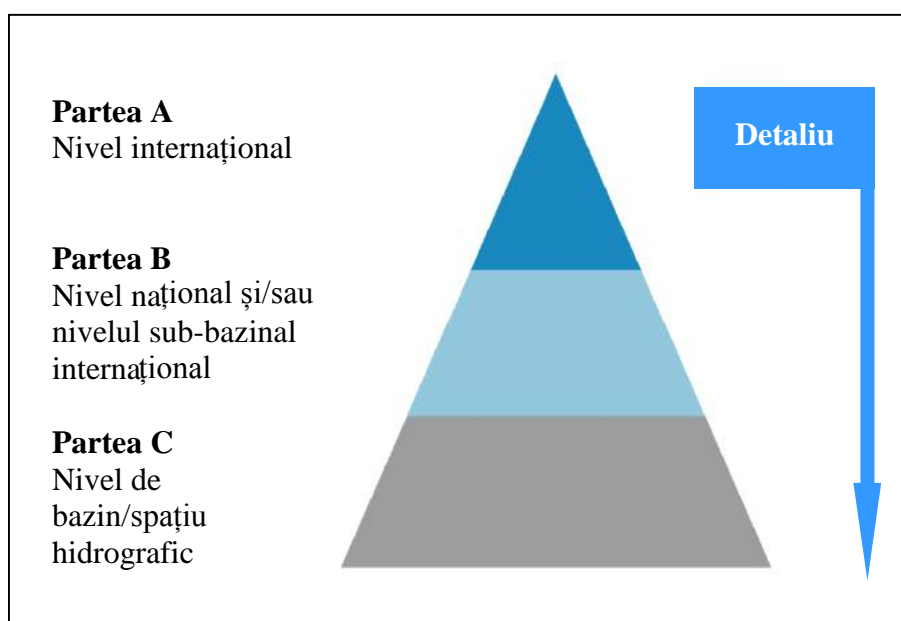
Corelarea între nivelul bazinului (districtului) internațional al Dunării, nivelul național și nivelul bazinului hidrografic/spațiului hidrografic

Planurile de management ale bazinelor/spațiilor hidrografice, Raportul interimar privind stadiul implementării programelor de măsuri și Documentul privind problemele importante de gospodărirea apelor sunt bazate pe trei nivele de coordonare:

- ⇒ **Partea A:** nivel internațional, nivelul întregului bazin (district) hidrografic (Dunărea);
- ⇒ **Partea B:** nivel național (coordonat de autorități competente) și/sau nivelul sub-bazinal coordonat internațional pentru sub-bazine internaționale (Tisa, Sava, Prut și Delta Dunării);

Partea C: nivelul de bazin/spațiu hidrografic (sub-unitate).

Se precizează că nivelul de detaliu crește de la partea A (internațională) la partea C (sub-bazine naționale).

Partea A:

Partea A a Planului de Management al Districtului Hidrografic Internațional al Dunării, Raportul interimar privind stadiul implementării programelor de măsuri și Documentul privind problemele importante de gospodărirea apelor sunt elaborate de Comisia Internațională pentru Protecția Fluviului Dunărea cu contribuția țărilor dunărene, cuprinzând problemele de importanță bazinală cu efecte transfrontaliere.

Conținutul Planului de Management al Districtului Hidrografic Internațional al Dunării, Raportul interimar privind stadiul implementării programelor de măsuri și Documentul privind problemele importante de gospodărirea apelor sunt bazate și sunt în strânsă corelare cu informațiile și acțiunile de la nivelul național și al bazinelor/spațiilor hidrografice.

Documentul privind problemele importante de gospodărirea apelor la nivelul districtului Dunării a fost finalizat cu contribuția grupelor de experți ICPDR, aprobat de Șefii de delegație la ICPDR (decembrie 2013), urmând a fi publicat și supus dezbaterii publice pe o perioadă de cel puțin 6 luni.

Partea B:

- **Planul național de management, Raportul interimar privind programele de măsuri și Documentul privind problemele importante de gospodărirea apelor** reprezintă sinteza documentelor elaborate la nivelul celor 11 bazine/spații hidrografice.

Partea C:

- **Planurile de management la nivel de bazine/spații hidrografice**, Rapoartele interimare privind programele de măsuri și Documentele privind problemele importante de gospodărirea apelor (pentru 11 bazine/spații hidrografice) conțin informații detaliate despre problematicile aferente, fiind elaborate în corelare cu cele de la nivelul districtului internațional al Dunării.

4. Probleme importante de gospod rirea apelor

În conformitate cu cerințele Directivei Cadru Apă și ghidurilor elaborate în cadrul Strategiei Comune de Implementare (CIS) a Uniunii Europene, se consideră presiuni semnificative presiunile care au ca rezultat neatingerea obiectivelor de mediu pentru corpurile de apă. După modul în care funcționează sistemul de recepție al corpului de apă se poate cunoaște dacă o presiune poate cauza un impact. Această abordare corelată cu lista tuturor presiunilor și cu caracteristicile particulare ale bazinului de recepție conduce la identificarea presiunilor semnificative. Cele mai importante categorii de presiuni semnificative din cadrul bazinelor/spațiilor hidrografice din Romania sunt presiunile chimice (punctiforme, difuze) și hidromorfologice. Din multitudinea activităților desfășurate pe ape sau care au legătură cu apele, numai unele dintre acestea exercită asupra acestora o presiune stabilită pe baza unor criterii bine determinate, prezentate în Planurile de management ale bazinelor/spațiilor hidrografice. Impactul presiunilor semnificative are ca rezultat neatingerea stării bune a apelor de suprafață și subterane și necesită aplicarea de măsuri care să îmbunătățească starea acestora. În acest sens pot fi considerate probleme importante de gospod rirea apelor următoarele patru categorii majore: poluarea cu substanțe organice, poluarea cu nutrienți, poluarea cu substanțe periculoase și alterările hidromorfologice.

În cadrul celui de-al doilea Plan de management vor fi stabilite măsuri pentru fiecare categorie de probleme importante de gospod rirea apelor, pe baza progreselor înregistrate în implementarea măsurilor prevăzute în primul Plan de management, a rezultatelor privind caracterizarea bazinelor/spațiilor hidrografice, impactului activităților umane și analizei economice a utilizării apei, atât pentru apele de suprafață, cât și pentru cele subterane, la nivelul anului 2013. Cel de-al doilea plan de management va include în continuarea primului plan de management, măsuri de bază și suplimentare care se implementează până în anul 2021 și vor fi stabilite, dacă este cazul, și măsuri pentru următorul ciclu de planificare pentru anul 2027, în vederea atingerii obiectivelor de mediu ale corpurilor de apă.

4.1 Ape de suprafa

Poluarea cu nutrienți, substanțe organice și substanțe periculoase a apelor de suprafață sunt în principal cauzate de emisiile de la aglomerări umane, activitățile industriale și agricole. Implementarea măsurilor de reducere a emisiilor de poluanți au drept scop reducerea poluării, acest aspect fiind luat în considerare la elaborarea primului Plan de management. Raportul interimar privind programele de măsuri stă la baza elaborării programului de măsuri pentru cel de-al doilea Plan de management. În plus, alterările hidromorfologice pot determina neatingerea stării ecologice sau potențialului ecologic bun pentru corpurile de apă, fapt indicat în primul plan de management și care va fi abordat în continuare.

4.1.1 Poluarea cu substanțe organice

Poluarea cu substanțe organice este cauzată în principal de emisiile directe sau indirecte de ape uzate insuficient epurate sau neepurate de la aglomerări umane, din surse industriale sau agricole, și produce schimbări semnificative în balanța oxigenului în apele de suprafață și în consecință are impact asupra compoziției speciilor/populațiilor acvatice și respectiv, asupra stării ecologice a apelor.

Implementarea primului Plan de Management al spațiului hidrografic Siret necesită eforturi tehnice și economice pentru realizarea măsurilor aferente sectorului de colectare/epurare a apelor uzate și a celui industrial, prin modernizarea sau construcția sistemelor de canalizare și epurare, cât și prin introducerea Celor Mai Bune Tehnici Disponibile (BAT) în procesele tehnologice industriale. Până în prezent au fost implementate măsuri rezultând o reducere a poluării organice, însă mai este necesară stabilirea în viitor de măsuri suplimentare, în cazul în care măsurile de bază nu sunt suficiente pentru atingerea stării bune a corpurilor de apă.

În România, dezvoltarea sistemelor de canalizare și de epurare a apelor pentru controlul poluării organice a fost stabilită pe baza prevederilor Directivei 91/271/CEE privind epurarea apelor uzate urbane și a obligațiilor asumate prin Tratatul de aderare. Termenele de implementare ale Directivei variază și depind de dimensiunea aglomerării și de impactul acesteia asupra apelor receptoare. Termenul de tranziție final pentru implementarea Directivei a fost stabilit la 31 decembrie 2018, cu termene intermediare pentru colectarea și epurarea apelor uzate urbane. Perioada de tranziție obținută a fost considerată un criteriu de prioritizare financiară. Astfel, cele mai multe aglomerări între 2.000 și 10.000 locuitori echivalenți vor fi în conformitate cu prevederile Directivei UWWTD după anul 2015, cu o perioadă de tranziție până în anul 2018, iar aglomerările cu mai mult de 10.000 l.e. au o prioritate mai mare, având termen de conformare anul 2015.

În ceea ce privește tipul de epurare, epurarea avansată a apelor uzate este specifică aglomerărilor cu mai mult de 10.000 locuitori echivalenți, iar epurarea secundară (treaptă biologică) este o regulă generală pentru aglomerările mai mici de 10.000 locuitori echivalenți. De asemenea, pentru aglomerările cu mai puțin de 2.000 locuitori echivalenți, care sunt localizate în zone de deal sau zone de munte, condițiile geo-morfologice și climatice necesită soluții specifice și individuale (stații de epurare mici, epurarea naturală în lagune sau alte metode de epurare neconvenționale).

La nivelul anului 2012, în spațiul hidrografic Siret existau un număr de 348 aglomerări umane mai mari de 2000 locuitori echivalenți, din care 141 erau dotate cu sisteme de colectare și 46 cu stații de epurare. De asemenea, exista un număr de 16 aglomerări umane mai mici de 2.000 l.e. din care niciuna nu era dotată cu sistem de colectare în sistem centralizat și cu stații de epurare. Gradul de racordare la canalizare al locuitorilor echivalenți era de 49,74%, iar gradul de racordare la stațiile de epurare de 39,48%.

Sursele de poluare industriale și agricole contribuie de asemenea la poluarea cu substanțe organice a resurselor de apă. Au fost identificate ca presiuni semnificative unitățile industriale (chimice, pentru fabricarea hârtiei, celulozei, industria fertilizanților, industria alimentară, industria extractivă și prelucrătoare, etc.) și agricole (ferme zootehnice) care intră sub incidența Directivei 2010/75/CE privind emisiile industriale (IED), unități care produc poluări accidentale a resurselor de apă și alte unități care au stabilit programe de măsuri.

La nivelul spațiului hidrografic Siret, din cele 34 surse punctiforme industriale și agricole semnificative, 23 au instalații care intră sub incidența Directivei IED. De asemenea, există 11 unități industriale și agricole, precum și alte unitățile care nu intră sub incidența Directivei IED, pentru care sunt necesare măsuri de conformare la legislația națională.

Având în vedere impactul presiunilor semnificative actuale și a celor viitoare și măsurile necesar a fi implementate până în anul 2021, spațiul hidrografic Siret, din totalul de 359 corpuri de apă de suprafață, a fost identificat un corp, respectiv 0,28 %, având risc de neatingere a obiectivelor de mediu datorită poluării cu substanțe organice.

Până în anul 2018 toate aglomerările mai mari de 2.000 locuitori echivalenți trebuie să fie dotate cu sisteme de colectare și stații de epurare a apelor uzate (secundare și terțiare), iar aglomerările mai mici de 2.000 locuitori echivalenți trebuie să realizeze o epurare corespunzătoare în sisteme centralizate și/sau sisteme individuale de epurare.

Prin implementarea măsurilor de reducere a poluării organice se urmărește ca toate unitățile economice să îndeplinească cerințele IED la termenele legale stabilite, prin continuarea implementării și actualizării BAT-urilor în instalațiile industriale sau pentru dezvoltarea de noi tehnologii. Reducerea poluării organice care rezultă din instalațiile industriale și de la fermele agrozootehnice este în principal legată de implementarea cerințelor Directivei 2010/75/CE privind emisiile industriale (IED), precum și ale altor directive europene pentru activități specifice.

Planificarea investițiilor trebuie să fie realizată în conformitate cu prevederile Planului de Management și în funcție de disponibilitatea surselor de finanțare. În vederea implementării măsurilor se vor identifica și pregăti proiecte de investiții privind mediul și se va îmbunătăți accesul la studii de bune practici în domeniu.

4.1.2 Poluarea cu nutrienți

O problemă importantă de gospodărire a apelor este poluarea cu nutrienți, în special cu azot și fosfor. Nutrienții în exces conduc la eutrofizarea apelor, ceea ce determină schimbarea compoziției și scăderea biodiversității speciilor, precum și reducerea posibilității de utilizare a resurselor de apă în scop potabil, recreațional, etc. Ca și în cazul substanțelor organice, emisiile de nutrienți provin atât din surse punctiforme (ape uzate urbane, industriale și agricole neepurate sau insuficient epurate), cât și din surse difuze (în special, cele agricole: creșterea animalelor, utilizarea fertilizanților, etc).

Având în vedere atât poziționarea României în bazinul hidrografic al Fluviului Dunărea și bazinul Mării Negre, cât și necesitatea protecției mediului acvatic în aceste zone, România a declarat întregul său teritoriu ca zonă sensibilă, conform cerințelor Directivei 91/271/CEE privind epurarea apelor uzate urbane. Acesta decizie se concretizează prin faptul că în aglomerările cu mai mult de 10.000 locuitori echivalenți trebuie să se asigure o infrastructură pentru epurarea apelor uzate urbane care să permită epurarea avansată, mai ales în ceea ce privește îndepărtarea nutriților (azot și fosfor). La nivelul spațiului hidrografic Siret, au fost identificat în anul 2012 un număr de 36 aglomerări ale căror ape uzate colectate trebuie supuse unei epurări riguroase privind îndepărtarea nutrienților. Dintre acestea, un număr de 34 aglomerări aveau sisteme de colectare și 29 aglomerări aveau stații de epurare. Nivele de colectare ale locuitorilor echivalenți a fost de 82,48% pentru colectare și 74,18% pentru epurarea apelor uzate.

De asemenea, având în vedere căile de transmitere a poluării, este important să fie luate în considerare și emisiile difuze de nutrienți de la aglomerările umane, ținând cont de faptul că 50,68% din locuitorii echivalenți la nivel național nu beneficiază de sisteme de colectare a apelor uzate.

De asemenea, unitățile industriale și agricole contribuie la poluarea cu nutrienți. Punerea în aplicare a cerințelor Directivei IED și a recomandărilor BAT pot reduce în mod semnificativ poluarea cu nutrienți din surse punctiforme industriale și agricole.

Căile prin care poluanții (în special nutrienții, dar și alți poluanți) proveniți de la activitățile agricole pot conduce la poluarea difuză a resurselor de apă sunt diverse (scurgere la suprafață, percolare, etc.). Sursele de poluare difuză sunt reprezentate în special, de stocarea și utilizarea îngrășămintelor organice și chimice, creșterea animalelor domestice, etc.

În vederea diminuării poluării punctiforme și difuze din agricultură a fost identificat un set de măsuri-cheie pentru reducerea emisiilor de nutrienți corelate cu practicile agricole și utilizarea terenurilor. Au fost stabilite programele de acțiune cu măsuri obligatorii, aplicabile pe întreg teritoriul României. Aceste măsuri sunt în concordanță cu legislația europeană, în special cu Directiva 91/676/CEE privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (Directiva Nitrați) transpusă în legislația națională prin HG nr. 964/2000. În procesul implementării Directivei Nitrați, România a desemnat zone vulnerabile la nitrați încă din anul 2005. La nivelul anului 2013, în urma discuțiilor avute cu Comisia Europeană s-a agreeat ca România să nu mai desemneze zone vulnerabile la nitrați, în conformitate cu art. 3 alin (5) al Directivei Nitrați 91/676/EEC, ci să aplice prevederile Codului de Bune Practici Agricole și măsurile din Programele de Acțiune pe întreg teritoriul țării, pentru a asigura menținerea și îmbunătățirea calității apelor de suprafață și subterane în ceea ce privește cantitatea de nutrienți și procesele de eutrofizare. Unele măsuri de prevenire a poluării cu nutrienți pot fi sprijinite prin Programul Național de Dezvoltarea Rurală (PNDR), iar în următorul ciclu al PNDR se analizează posibilitatea finanțării unor măsuri prevăzute în contextul Directivei Cadru Apă.

În vederea reducerii poluării cu nutrienți a apelor, pe lângă măsurile tehnice de îmbunătățire a calității efluentului evacuat de la stațiile de epurare ale aglomerărilor, unităților industriale și fermelor agrozootehnice, și aplicarea Codului de Bune Practici Agricole, introducerea și comercializarea pe piața de profil a **detergenților fără conținut de fosfați** este cea mai rapidă și eficientă măsură de reducere a emisiilor de fosfor în apele de suprafață. Pentru un număr mare de aglomerări mai mici de 10.000 locuitori echivalenți, în legislația națională nu este o cerință de obligativitate a îndepărtării fosforului. De aceea reducerea fosfatului din detergenți poate avea o influență importantă asupra reducerii încărcărilor de fosfor de la aglomerările mai mici de 10.000 locuitori echivalenți, într-un termen mai scurt decât cel pentru construirea / modernizarea sistemelor de colectare și stațiilor de epurare.

În acest sens, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, România implementează cerințele noului *Regulament nr. 259/2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 648/2004 în ceea ce privește utilizarea fosfaților și a altor compuși ai fosforului în detergenții de rufe destinați consumatorilor și în detergenții pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor*. Regulamentul prevede limitarea conținutului de fosfați din detergenții de spălare, și se va aplica până la 1 ianuarie 2017, și din detergenții pentru mașini automate de spălat vase. În prezent, având în vedere amendamentele aduse de noul regulament, se are în vedere revizuirea legislației naționale de transpunere (HG nr. 658/2007), cu includerea noilor prevederi.

În spațiul hidrografic Siret din totalul de 359 corpuri de apă de suprafață, au fost identificate un număr de 3 corpuri, respectiv 0,83%, având risc de neatingere a obiectivelor de mediu datorită poluării cu nutrienți.

Măsurile pentru reducerea cantităților de nutrienți din cursurile de apă, stabilite în primul Plan de Management al spațiului hidrografic Siret, sunt realizate sau în curs de implementare, însă efectul acestora se manifestă, în unele cazuri, după perioade mari de timp; ca urmare efectul pozitiv asupra calității apei nu va fi vizibil imediat, ci într-un orizont de timp mai îndelungat. În acest sens este necesar să se intensifice eforturile pentru implementarea măsurilor de reducere a poluării cu nutrienți prevăzute în primul Plan de management și să se identifice în cadrul celui de-al doilea ciclu de planificare măsurile suplimentare pentru corpurile de apă care nu vor atinge starea bună până în anul 2021 prin măsuri de bază.

4.1.3 Poluarea cu substanțe periculoase

Poluarea cu substanțe chimice periculoase poate deteriora semnificativ starea corpurilor de apă și indirect poate avea efecte asupra stării de sănătate a populației umane. În conformitate cu prevederile directivelor europene în domeniul apelor, precum și cu abordarea ICPDR, există 3 tipuri de substanțe chimice periculoase, și anume:

- substanțe prioritare – poluanți sau grupe de poluanți care prezintă risc semnificativ asupra mediului acvatic, incluzând și apele utilizate pentru captarea apei potabile;
- substanțe prioritare periculoase – poluanți sau grupe de poluanți care prezintă același risc ca și cele precedente și în plus sunt toxice, persistente și bioacumulabile;
- poluanți specifici la nivel de bazin hidrografic - poluanți sau grupe de poluanți specifice unui anumit bazin hidrografic.

Din categoria substanțelor periculoase fac parte produsele chimice artificiale, metalele, hidrocarburile aromatice policiclice, fenolii, disruptorii endocrini și pesticidele, etc.. Totodată, în vederea atingerii și menținerii stării bune a apelor este necesară reducerea progresivă a poluării cauzate de substanțele prioritare și de poluanții specifici, cât și de stopare sau eliminare a emisiilor, descărcărilor și pierderilor de substanțe prioritare periculoase.

În primul Plan de management al spațiului hidrografic Siret elaborat cu date din anul 2007 s-au inclus primele rezultate privind monitorizarea substanțelor prioritare, prioritare periculoase și poluanților specifici. În cadrul acestui plan, s-au evidențiat o serie de probleme precum insuficiența datelor de monitorizare, existența unui grad relativ mare de incertitudine în ceea ce privește cunoștințele actuale privind legătura dintre presiunile exercitate de astfel de substanțe și impactul acestora asupra stării apelor. În vederea gestionării corespunzătoare a poluării cu substanțe prioritare, la nivelul spațiului hidrografic Siret s-a realizat inventarul emisiilor, descărcărilor și pierderilor de astfel de substanțe. În acest scop s-au folosit date din perioada 2009 – 2011. În prima etapă s-a stabilit că din cele 41 substanțe prioritare, numai 2 sunt relevante pentru spațiului hidrografic Siret, respectiv cadmiu și triclorometan. Pentru aceste substanțe s-a realizat un inventar complex cuprinzând informații cu privire la potențialele surse de poluare, concentrațiile de substanțe prioritare și tendințele acestor concentrații în apă și sediment, precum și referitor la măsurile aplicate în vederea atingerii stării bune.

În urma analizării presiunilor generate de activitățile umane, în cadrul spațiului hidrografic Siret s-au identificat ca surse de poluare cu substanțe prioritare, prioritar periculoase și poluanți specifici, următoarele sectoare: activități din industria chimică și aglomerări umane.

Contribuția din sursele difuze a fost estimată din calcul, rareori putând fi identificate sursele potențiale de poluare. Acest fapt se datorează lipsei unor modele care să permită o aproximare mai corectă și reală a valorii concentrației poluanților proveniți din surse difuze, în

funcție de căile de acces și de sursele de proveniență ale acestora (de ex. estimarea cuantumului concentrațiilor de substanțe prioritare din depunerile atmosferice, agricultură, trafic și infrastructură urbană și periurbană, scurgeri accidentale, pierderi din materiale diverse etc. care ajung în apă). În aceste situații, va fi necesară realizarea unei analize mult mai detaliate (modelare) pe baza unor abordări mai complexe decât cele folosite în primul inventar.

Din evaluările realizate a rezultat că la nivelul spațiului hidrografic Siret nu există corpuri de apă la risc de neatingere a stării bune datorită poluării cu substanțe prioritare și prioritare periculoase.

Până în prezent, la nivelul spațiului hidrografic Siret s-au luat următoarele măsuri de bază în vederea atingerii stării bune a apelor și menținerii acesteia:

- Reabilitarea / modernizarea sistemului de colectare și epurare a apelor uzate existent pentru aglomerări umane, unități industriale și agricole;
- Construirea / extinderea rețelelor de canalizare și a stațiilor de epurare pentru aglomerări umane, unități industriale și agricole;
- Managementul deșeurilor nepericuloase (nămol);
- Introducerea tehnologiilor curate și a BAT-urilor;
- Construcția platformelor de stocare a gunoii de grajd

precum și o serie de măsuri suplimentare care urmează a fi implementate, vizând:

- Remedierea terenurilor puternic poluate;
- Aplicarea codului de bune condiții agricole și de mediu, altor coduri de bună practică în ferme;
- Aplicarea agriculturii organice (biologic sau ecologică).

Aceste măsuri sunt în curs de implementare, iar responsabilitatea privind implementarea măsurilor revine autorităților locale și utilizatorilor de apă.

4.1.4 Alterări hidromorfologice

Înteruperea continuității longitudinale și laterale a cursurilor de apă, modificarea regimului hidrologic și a condițiilor morfologice, precum și implementarea viitoarelor proiecte de infrastructură sunt unele dintre cauze care pot avea impact asupra stării corpurilor de apă de suprafață.

Din evaluările efectuate a rezultat că nu există corpuri de apă de suprafață din cadrul spațiului hidrografic Siret care să prezinte riscul de neatingere al obiectivelor de mediu prevăzute de Directiva Cadru Apă (DCA) datorită alterărilor hidromorfologice.

La nivelul spațiului hidrografic Siret au fost inventariate mai multe categorii de lucrări care pot fi considerate presiuni semnificative pe baza unor criterii specifice, respectiv: acumulări, derivații, regularizări, indiguiri și apărări de maluri, pentru satisfacerea diverselor folosințe cum ar fi asigurarea cerinței de apă, regularizarea debitelor naturale, apărarea împotriva efectelor distructive ale apelor, producerea de energie electrică, etc.

● Înteruperea continuității longitudinale ale cursurilor de apă

Alterările hidromorfologice datorate diverselor tipuri de construcții realizate pe corpurile de apă pot conduce la înteruperea continuității longitudinale și la apariția modificărilor morfologice, putând constitui obstacole pentru migrația speciilor de pești (prin limitarea/blocarea accesului acestora la habitatele relevante pentru hrănire și reproducere), în cazul în care nu sunt dotate cu facilități de migrare a ihtiofaunei.

În primul Plan de Management al spațiului hidrografic Siret au fost identificate barările transversale care împiedică migrația ihtiofaunei și au fost stabilite măsurile aferente în vederea atingerii stării ecologice bune/potențialului ecologic bun al apelor. Ca parte a implementării programului de măsuri au fost planificate facilități de migrare a speciilor de pești și s-au implementat și alte măsuri pentru a atinge / îmbunătăți continuitatea râului în scopul asigurării reproducerii și menținerii ihtiofaunei migratoare.

În cadrul celui de-al doilea Plan de management, vor fi continuate eforturile pentru a atinge/ îmbunătăți continuitatea râului și habitatelor în vederea atingerii obiectivelor de mediu prevăzute de Directiva Cadru Apă.

O atenție deosebită se acordă realizării studiilor privind realizarea unor pasaje și scări de pești care să faciliteze migrația ihtiofaunei, precum și asigurarea debitului ecologic aval de structurile /barările respective, astfel încât să fie asigurate condițiile necesare atingerii stării ecologice bune/potențialului ecologic bun al corpurilor de apă (debitele ecologice din avalul lucrărilor sunt asigurate prin regulamentele de exploatare).

De asemenea există în cadrul ICPDR preocupări privind îmbunătățirea și posibilitatea aplicării metodologiei referitoare la prioritizarea ecologică pentru restaurarea continuității cursurilor principale și ai celor mai importanți afluenți la nivelul bazinului Dunării cu suprafața bazinului hidrografic > 4000 kmp.

- **Înteruperea continuității laterale a cursurilor de apă**

Printre diversele servicii ecosistemice, zonele umede și/zonele inundabile, prin legătura acestora cu corpurile de apă, joacă un rol important în funcționarea ecosistemelor acvatice, putând avea un efect favorabil asupra stării apelor, prin furnizarea de habitate importante pentru ihtiofaună și alte specii, prin reducerea concentrațiilor de nutrienți iar prin asigurarea unor zone de retenție a apei, pot contribui de asemenea la reducerea efectelor inundațiilor, etc.

O presiune importantă o pot constitui îndiguirile, mai puțin de jumătate dintre corpurile de apă îndiguite fiind desemnate corpuri de apă puternic modificate.

- **Alter ri hidrologice**

Alterările hidrologice pot determina modificări ale regimului hidrologic al cursurilor de apă, fiind reprezentate în principal de prelevările de apă, unde pulsatorii rezultate în urma producerii de hidroenergie¹ și reducerea vitezei de curgere a apei pe anumite secțiuni (cauzate de barări transversale).

În primul Plan de Management, au fost colectate informațiile cu privire la alterările hidrologice din cadrul spațiului hidrografic Siret și au fost convenite măsurile ce urmează a fi implementate până în anul 2015, în scopul abordării acestui tip de presiune. Referitor la unde pulsatorii, se menționează faptul că proiectele de cercetare sunt în curs de desfășurare, deoarece cunoștințele la nivelul Uniunii Europene și la nivelul bazinului Dunării despre măsurile de restaurare care îmbunătățesc în mod semnificativ starea ecologică în relație cu acest tip de presiune, sunt în general reduse.

În contextul prelevărilor de apă pentru diverse folosințe, o importanță deosebită o au măsurile pentru asigurarea debitului ecologic, astfel încât elementele biologice de calitate să fie într-o stare ecologică bună, respectiv, un potențial ecologic bun. De asemenea sunt necesare investigații suplimentare și studii științifice pentru îmbunătățirea și dezvoltarea cunoștințelor cu privire la relația dintre presiunile hidrologice și reacția comunităților biologice, în vederea definirii măsurilor de atenuare bazate pe analiza cost- beneficiu.

La nivelul bazinului Dunării, pentru cursurile de apă cu suprafața mai mare de 4000 kmp, în această etapă s-a realizat o analiză detaliată a alterărilor hidrologice semnificative la nivel bazinal, pentru cunoașterea mai aprofundată a presiunilor respective.

- **Proiecte viitoare de infrastructur**

Pe lângă impactul produs de alterările hidromorfologice existente asupra stării corpurilor de apă din spațiul hidrografic Siret, există o serie de proiecte aflate în diferite stadii de planificare și implementare, care pot contribui la alterarea fizică a corpurilor de apă. Viitoarele proiecte de infrastructură au ca principale scopuri asigurarea cerinței de apă, apărarea împotriva inundațiilor, producerea de energie electrică, etc. Proiectele viitoare de infrastructură pot fi obiectul unor evaluări de impact de mediu (EIA) și/sau a unor evaluări strategice de mediu (SEA) în timpul fazei de planificare a acestora, ținând cont de presiunea și impactul acestora asupra mediului acvatic.

În cazul în care aceste proiecte conduc la deteriorarea stării ecologice/ potențialului ecologic al corpurilor de apă, se pot aplica condițiile art. 4.7 al DCA.

Primul Plan de management a identificat faptul că pentru proiectele noi de infrastructură este deosebit de important ca cerințele de mediu sa fie considerate, chiar de la început, ca o parte integrantă a procesului de planificare și implementare.

Pentru al doilea Plan de management, va fi actualizată lista viitoarelor proiecte de infrastructură care necesită o SEA / EIA și/sau au un efect transfrontalier, având în vedere corelarea cu criteriile aplicate la nivelul bazinului Dunării

Se va continua efortul de integrare între diferite sectoare, de exemplu, protecția împotriva inundațiilor, hidroenergie și navigație.

¹ reprezintă fluctuații ale nivelului apei, mai mari de 1m/zi, produse în scop hidroenergetic

4.2 Apele subterane

Protecția apelor subterane în scopul menținerii stării cantitative și calitative bune, precum și îmbunătățirea stării calitative pentru corpurile de apă care nu ating obiectivele de mediu reprezintă aspectele principale care trebuie luate în considerare în procesul de realizare și implementare al celui de-al doilea Plan de management.

La nivelul spațiului hidrografic Siret au fost delimitate și caracterizate un număr de 6 corpuri de apă subterană, din care 5 sunt corpuri de apă subterană freatică, iar 1 sunt corpuri de apă subterană de adâncime.

● **Alterarea calității apelor subterane**

Apele subterane reprezintă sursa de apă pentru diversele folosințe, fiind utilizate în special pentru potabilizare, cât și pentru alte destinații. De asemenea, corpurile de apă subterană freatică sunt interconectate cu ecosistemele acvatică, prin urmare, cerința asigurării unei calități bune este pe deplin justificată.

În general, sursele de poluare difuză care au impact asupra corpurilor de apă subterană sunt: aglomerările umane cu populație neconectată la sistemele de colectare și epurare, activitățile agricole individuale, în special prin depozitarea neconformă a gunoiului de grajd, fermele agrozootehnice care nu au sisteme corespunzătoare de stocare a dejecțiilor, utilizarea în mod neconform a fertilizanților, sursele istorice de poluare, respectiv unități care au încetat activitatea, utilizarea neadecvată a terenurilor (depozitele de deșeuri neconforme), etc. Datorită acestor surse de poluare, în cadrul spațiului hidrografic Siret din 6 corpuri de apă subterană 1 corp este la risc calitativ (chimic), datorită amoniului rezultat din poluările difuze din agricultură dar și de la aglomerările umane care nu au sisteme de colectare.

În primul Plan de management, măsurile aplicate au avut ca scop atingerea stării chimice bune a corpurilor de apă subterană care au fost evaluate în stare chimică proastă, precum și menținerea stării chimice bune pentru celelalte corpuri de apă subterană. În scopul reducerii poluării cu nutrienți, singurii poluanți identificați în procesul de evaluare a riscului de neatingere a obiectivelor de mediu, au fost implementate măsurile prevăzute în special de Directiva privind epurarea apelor uzate urbane și Directiva privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole. Măsurile se referă în principal la construirea, modernizarea sau extinderea sistemelor de colectare și epurare a apelor uzate, precum și implementarea codului de bune practici agricole și a programelor de acțiune pentru protecția apelor.

De asemenea, în scopul protejării apelor subterane, la nivel național, prin Legea Apelor nr. 107/1996 cu completările și modificările ulterioare, sunt stabilite reglementări prin care sunt interzise evacuările directe de ape uzate în apele subterane, Conform art. 48 alin(1), lit. m, este permisă doar injectarea în structurile din care au provenit sau în formațiunile geologice de foarte mare adâncime care, din motive naturale, sunt permanent improprii pentru alte scopuri, a apelor de zăcământ de la schelele de extracție, fără a produce poluarea straturilor de ape subterane traversate. Evacuările directe în apele subterane a apelor uzate provenite de la sursele de poluare sunt interzise și prin Hotărârea de Guvern nr. 352/2005 privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 188/2002 pentru aprobarea unor norme privind condițiile de descărcare în mediul acvatic a apelor uzate.

Tot în acest sens, în zonele de protecție pentru captările de apă pentru potabilizare s-au impus măsuri de interdicție a unor activități și de utilizare cu restricții a terenului, pentru prevenirea riscului de contaminare sau de impurificare a apei, ca urmare a activităților umane, economice și sociale.

În general, măsurile prevăzute în scopul îmbunătățirii calității apelor subterane și a prevenirii deteriorării acestora au rezultate care vor conduce la atingerea obiectivelor în decursul a 2 cicluri de management, având în vedere dinamica mult mai lentă a apelor subterane.

- **Aspecte cantitative privind apele subterane**

Apele subterane sunt utilizate în multiple scopuri, în principal fiind captate în vederea potabilizării, dar și pentru susținerea activităților industriale și agricole. Schimbările climatice pot conduce la dezechilibre ale nivelurilor apelor subterane, iar aceste fenomene corelate cu prelevările, pot contribui la deteriorarea stării cantitative a acviferelor.

În procesul de evaluare a riscului de neatingere a obiectivelor de mediu, în cadrul spațiului hidrografic Siret nu au fost identificate corpuri de apă cu risc din punct de vedere cantitativ. În ceea ce privește balanța prelevări/reîncărcare, care este luată în considerare la evaluarea stării cantitative, prelevările sunt inferioare ratei naturale de réalimentare, astfel încât se confirmă absența impactului antropic semnificativ. De asemenea, în general s-a constatat o scădere a prelevării de apă subterană pentru toate tipurile de folosințe, pentru alimentarea populației, industrie, irigații etc.

5. Aspecte de integrare privind managementul resurselor de apă

Procesul de integrare a managementului resurselor de apă din districtul bazinului hidrografic al Dunării cu alte politici, este promovat de către Declarația Dunării din 2010 și de documentele Uniunii Europene pentru salvagardarea resurselor de apă ale Europei (Blueprint - 2012). Aceste documente sunt avute în vedere și de România, în calitate de stat semnatar al Convenției privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a fluviului Dunărea (Convenția pentru protecția fluviului Dunărea) și ca stat membru al Uniunii Europene.

Managementul resurselor de apă necesită o abordare integrată a prevederilor Directivei Cadru Apă 2000/60/CE cu cele ale altor directive europene în domeniul apelor, precum și cu alte politici și strategii relevante ale anumitor sectoare, respectiv Directiva 2007/60/CE privind evaluarea și gestionarea riscului la inundații, Directiva Cadru Strategia pentru Mediul Marin 2008/56/CE, sectorul hidroenergetic, protecția naturii, schimbările climatice, etc.

Inundațiile reprezintă o amenințare la siguranța și sănătatea umană. **Directiva 2007/60/CE privind evaluarea și gestionarea riscului la inundații** și programul de acțiune al ICPDR cu privire la apărarea împotriva inundațiilor au stabilit cadrul pentru managementul inundațiilor în bazinul Dunării. Măsurile pentru protecția împotriva inundațiilor pot afecta starea apelor de suprafață (ex. diguri și poldere), însă unele măsuri pot sprijini atingerea obiectivelor Directivei Inundații, cât și ale DCA (de ex. prin reconectarea zonelor umede adiacente și a luncii inundabile). Pentru a asigura cele mai bune soluții posibile, este necesară o elaborare coordonată a celui de-al doilea plan de Management și a primului Plan de management al riscului la inundații al Dunării până în anul 2015. De asemenea, la nivel național s-a realizat și raportat la CE evaluarea preliminară a riscului la inundații, iar până la 22 martie 2014 se vor finaliza și publica hărțile de hazard și risc la inundații.

Având în vedere complexitatea dezvoltării durabile a **sectorului hidroenergetic** prin integrarea cerințelor de gospodărire a apelor și a cerințelor de mediu, la nivelul Comisiei Internaționale pentru Protecția Fluviului Dunărea (ICPDR) (prin grupul de experți Hydropower) au fost elaborate documentele „*Raportul de evaluare privind activitățile hidroenergetice în bazinul Dunării*”² și „*Principiile ghid privind dezvoltarea durabilă a proiectelor hidroenergetice în bazinul Dunării*”³.

Raportul de evaluare privind activitățile hidroenergetice în bazinul Dunării are ca scop prezentarea stadiului de dezvoltare a activităților hidroenergetice la nivelul bazinului Dunării.

Documentul ghid oferă o viziune comună la nivelul bazinului Dunării asupra dezvoltării sectorului hidroenergetic, atât prin modernizarea și re tehnologizarea hidrocentralelor existente, cât și prin promovarea, în contextul unei planificări strategice, a noilor proiecte hidroenergetice. De asemenea, sunt prezentate studii de caz și exemple de bune practici privind realizarea proiectelor hidroenergetice în unele State Membre ale Uniunii Europene care prezintă soluții de armonizare a cerințelor ecologice și cu cerințele hidroenergetice de dezvoltare, în perspectiva obligativității atingerii obiectivelor de mediu prevăzute de legislația comunitară.

În decembrie 2012, **Strategia ICPDR privind adaptarea la schimbările climatice** a fost finalizată și adoptată. Strategia oferă o descriere a scenariilor schimbărilor climatice pentru districtul bazinului hidrografic al Dunării și a impacturilor preconizate asupra apei. Este furnizată o privire de ansamblu asupra unor posibile măsuri de adaptare și sunt descriși pașii necesari spre integrarea adaptării la schimbări climatice în activitățile ICPDR și în următoarele cicluri de

² <http://www.icpdr.org/main/search/all/assessment%20hydropower%20Danube?page=1>

³ <http://www.icpdr.org/main/guiding-principles-hydropower>

planificare. În România, Strategia națională privind schimbările climatice a fost adoptată prin Hotărârea Guvernului nr. 645/2005 și în prezent se află în curs de revizuire în vederea elaborării Strategia Națională a României privind Schimbările Climatice 2013-2020.

Este de așteptat ca deficitul de apă și seceta să devină relevante în timp pentru managementul resurselor de apă din bazinul hidrografic, în acest sens acordându-se o atenție sporită schimbărilor climatice. La nivelul țărilor dunărene, deficitul de apă și seceta nu sunt considerate ca fiind probleme importante de gospodărirea apei pentru majoritatea țărilor, dar o serie de țări le iau în considerare la nivel național. Conform raportului UNESCO World Water Assessment Programme 2012 *“Managementul apei în condițiile incertitudinilor și riscului”*⁴, în perspectiva anului 2050, România nu va intra sub incidența riscului de epuizare al resurselor de apă, având o estimare a cantității de apă disponibilă anual de cel puțin 1,7 milioane litri de apă /locuitor. Totuși, principalele sectoare semnalate ca fiind posibil afectate de secetă și deficit de apă sunt agricultura, biodiversitatea, producerea energiei electrice, navigația și sănătatea publică.

La nivelul districtului bazinului hidrografic al Dunării, cât și în România, sunt planificate sau sunt deja în curs de implementare măsuri specifice, cum ar fi: creșterea eficienței irigațiilor, reducerea pierderilor din rețelele de distribuție a apei, cartografierea episoadelor de secetă și prognoză, educarea publicului cu privire la măsurile de economisire a apei, instrumente economice pentru plăți, reutilizarea apelor uzate, etc.

În următorul ciclu de planificare se vor avea în vedere, la nivel național evaluarea impactului schimbărilor climatice asupra cerinței de apă, iar la nivelul spațiului hidrografic Siret adaptarea măsurilor la efectele schimbărilor climatice, precum și evaluarea vulnerabilității ecosistemelor din bazinele hidrografice în atingerea stării bune a apelor.

Referitor la **protecția naturii**, în ultimii ani rețeaua națională de arii naturale protejate a fost completată cu desemnarea siturilor Natura 2000, iar legislația cuprinde prevederi specifice privind protecția și îmbunătățirea stării favorabile de conservare a speciilor și habitatelor sălbatice de interes comunitar.

Pornind de la abordarea integrată a tuturor aspectelor relevante pentru resursele de apă, DCA menționează în cuprinsul său relația cu habitatele și speciile unde menținerea sau îmbunătățirea stării apei este un factor important în protecția lor. În acest sens, DCA prevede obligativitatea realizării și actualizării unui registru al zonelor protejate care să includă și această categorie de habitate și specii.

În anul 2010, Comisia Europeană prin Directoratul General de Mediu a organizat workshop-ul „Biodiversitatea și Apa – legături între legislația europeană în domeniul protecției naturii și gospodării apelor”. Principalele obiective ale acestei activități au fost analiza la nivel european, în contextul politicilor de mediu, a relației dintre legislația privind apa și cea privind protecția naturii și realizarea unui schimb de informații, precum și prezentarea unor studii de caz referitoare la implementarea legislației specifice în statele membre. Cele mai importante concluzii au vizat faptul că au fost identificate mai multe sinergii decât diferențe între DCA și Directivele Habitats și Păsări (DHP) și nu există conflicte între aceste directive, ele oferind cadru necesar pentru decizii echilibrate utilizând ca instrument planificarea integrată. De asemenea, a fost subliniată necesitatea întăririi cooperării între autoritățile din cele două domenii pentru a maximiza beneficiile implementării DCA și DHP.

Cel de-al doilea ciclu de planificare pe bazine hidrografice va avea în vedere includerea analizei privind legătura dintre starea de conservare a ariilor naturale protejate (speciilor și habitatelor care au legătura cu apa), în măsura în care aceasta va fi definită, și starea corpurilor

⁴ <http://www.unesco.org/new/en/natural-sciences/environment/water/wwap/wwdr/wwdr4-2012/>

de apă, respectiv stabilirea modului în care măsurile identificate pentru atingerea stării bune a corpurilor de apă contribuie și sunt suficiente pentru speciile și habitatele dependente de apă și, după caz, identificarea de obiective și măsuri suplimentare aplicabile acestora.

Efortul comun al utilizatorilor de apă, al factorilor interesați și publicului larg, al autorităților de gospodărire a apelor, prin aplicarea măsurilor prevăzute în Planurile de Management Bazinale, va conduce la atingerea obiectivelor de mediu ale corpurilor de apă. Implementarea Planului de Management al bazinului hidrografic este o oportunitate pentru această generație, pentru oameni și organizații, de a lucra împreună în scopul îmbunătățirii mediului acvatic în toate aspectele lui.

Bibliografie

1. ***, 2013, Significant Water Management Issues in the Danube River Basin District, International Commission for the Protection of the Danube River.
2. ***, 2013, Basin-wide Overview (2013 Update of the Danube Basin Analysis Report), International Commission for the Protection of the Danube River.
3. *** (2008), Significant Water management Issues in the Danube River Basin District, International Commission for the Protection of the Danube River;
4. ***, 2009, Danube River Basin Management Plan (Basin-wide Overview) International Commission for the Protection of the Danube River.
5. ***, 2012, Interim Report on the Implementation of the Joint Program of Measures in the DRBD, Part A – Basin-wide overview, International Commission for the Protection of the Danube River.
6. ***, 2012, Strategy on Adaptation to Climate Change, International Commission for the Protection of the Danube River
7. ***, 2013, Assessment Report on Hydropower Generation in the Danube Basin, International Commission for the Protection of the Danube River.
8. ***, 2013, Sustainable Hydropower Development in the Danube Basin. Guiding Principles, International Commission for the Protection of the Danube River.
9. ***, 2012, Communication COM/2012/0673 final from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions COM/2012/0673 final. A Blueprint to Safeguard Europe's Water Resources, European Commission.
10. ***, 2012, Common Implementation Strategy for the Water Framework Directive (2000/60/EC) – Guidance Document No. 28 Technical Guidance on the Preparation of an Inventory of emissions, Discharges and Losses of Priority and Priority Hazardous Substances, European Commission
11. Administrația Națională “Apele Române”, 2012, Metodologia națională privind realizarea inventarului emisiilor, evacuărilor și pierderilor de substanțe prioritare în mediul acvatic, în conformitate cu cerințele Directivei 2008/105/CE
12. Raport interimar privind stadiul implementării programului de masuri, Raport 2012, Administrația Națională „Apele Române”.
13. Raportul privind analiza caracteristicilor spațiului hidrografic Siret a revizuirii impactului activităților umane asupra stării corpurilor de apă de suprafață și subterane și analiza economică a utilizării apei - Raport 2013, Administrația Bazinală de Apă Siret.
14. Administrația Națională “Apele Române”, 2009, Planul național de management aferent porțiunii din bazinul hidrografic internațional al fluviului Dunărea care este cuprinsă în teritoriul României.
15. Administrația Națională “Apele Române”/ Administrația Bazinală de Apă Siret, 2009, Planul de management al Spațiului Hidrografic Siret.

16. ***, 2000, Directiva 2000/60/EC a Parlamentului și Consiliului European care stabilește un cadru de acțiune pentru țările din Uniunea Europeană în domeniul politicii apei, Jurnalul Oficial al Comunității Europene.
17. ***, 2007, Directiva 2007/60/ce a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind evaluarea și gestionarea riscurilor de inundații, Jurnalul Oficial al Comunității Europene.
18. Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru Strategia pentru mediul marin).